

**สอนโดยจัดโอกาสและให้ประสบการณ์ในโลกกว้าง :
อาจารย์วิมลศรี ยุกตะนันท์ กับความเป็นครูชีวิตแก่ลูกศิษย์**

ดร.วิรัตน์ คำศรีจันทร์
ศิษย์เก่า รุ่นที่ ๑ สาขาวิชาศิลปหัตถกรรม
วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี

สอนโดยจัดโอกาสและให้ประสบการณ์ในโลกกว้าง : อาจารย์วิมลศรี ยุกตะนันท์ กับความป็นครูชีวิตแก่ลูกศิษย์

ดร.วิรัตน์ คำศรีจันทร์*

ศิษย์เก่า สาขาวิชาศิลปหัตถกรรม รุ่น ๑

วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี

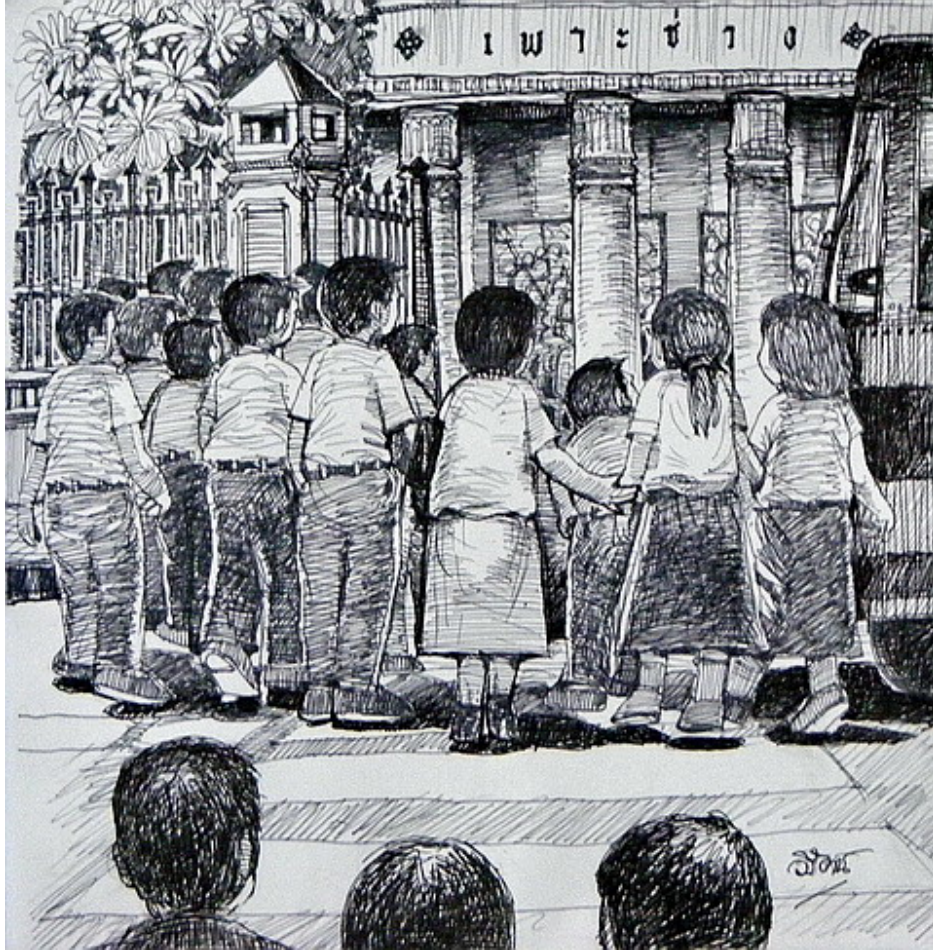
".....อาจารย์สอนและเป็นทุกอย่างสำหรับลูกศิษย์ ทั้งเป็นเพื่อน พี่เลี้ยง ผู้ปกครองและที่ปรึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกศิษย์ในรุ่นปี ๓ ซึ่งเป็นปีสุดท้ายที่จะต้องจบการศึกษาและออกไปสอบเรียนต่อที่เพาะช่างหรือศิลปากร อาจารย์ก็จะดูแลอย่างใกล้ชิดมากมายยิ่งกว่าสิ่งที่จะได้จากการเรียนการสอน โดยปรกติ...."

อาจารย์วิมลศรี ยุกตะนันท์ เป็นอาจารย์สอนผมและเพื่อนๆเมื่อเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาศิลปหัตถกรรม วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ซึ่งก่อตั้งและเริ่มจัดการเรียนการสอนเมื่อปี ๒๕๑๕ โดยรุ่นผมเป็นรุ่นแรก เรียน ๓ ปีระหว่างปี ๒๕๑๕-๒๕๒๑

แต่เดิมนั้น หลังจบจากโรงเรียนเพาะช่าง อาจารย์ก็ไปเป็นครูอยู่ในกรุงเทพมหานคร อยู่ระยะหนึ่ง เมื่ออาจารย์สมบุรณ์ กล้าสมบัติ ได้บุกเบิกและเปิดแผนกศิลปหัตถกรรมขึ้นที่วิทยาลัยเทคนิคราชบุรีเมื่อปี ๒๕๑๕ อาจารย์ก็ขอย้ายออกจากกรุงเทพฯและไปเป็นอาจารย์ประจำอยู่ที่แผนกศิลปหัตถกรรม วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ซึ่งการทุ่มเทของอาจารย์ที่ให้แก่ลูกศิษย์และการพัฒนาการเรียนการสอนนั้น ผมและเพื่อนๆประทับใจและจดจำไม่รู้ลืม

อาจารย์สอนและเป็นทุกอย่างสำหรับลูกศิษย์ ทั้งเป็นเพื่อน พี่เลี้ยง ผู้ปกครองและที่ปรึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกศิษย์ในรุ่นปี ๓ ซึ่งเป็นปีสุดท้ายที่จะต้องจบการศึกษาและออกไปสอบเรียนต่อที่เพาะช่างหรือศิลปากร อาจารย์ก็จะดูแลอย่างใกล้ชิดมากมายยิ่งกว่าสิ่งที่จะได้จากการเรียนการสอนโดยปรกติ

ในยุคนั้น จังหวัดราชบุรียังมีความเป็นชนบทอยู่มาก สิ่งต่างๆที่เกี่ยวกับเพาะช่างและศิลปากรซึ่งอยู่ที่กรุงเทพฯเมืองหลวงของประเทศนั้น ยังนับว่ามีความห่างไกล ทว่า ก็ยิ่งใหญ่ในความรับรู้ของนักเรียนศิลปะทั่วประเทศ เหมือนกับเป็นกรุงโรมทางศิลปะของไทยเลยทีเดียว

อธิบายภาพ: อาจารย์วิมลศรี ยุคตะนันท์ พานักศึกษาปีสุดท้าย ของแผนกวิชาศิลปหัตถกรรม วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี ไปศึกษาดูงานทางศิลปะที่โรงเรียนเพาะช่างเพื่อให้นักศึกษาได้มีข้อมูล สำหรับเตรียมตัวสอบเรียนต่อและเลือกสาขาเฉพาะทางตามความสนใจ ให้สอดคล้องกับ เงื่อนไขต่างๆของคนอย่างดีที่สุด

อาจารย์ต้องการให้นักศึกษามีพื้นฐานและการเตรียมตัวที่ดีที่สุดสำหรับการเข้าไปสอบ เรียนต่อในกรุงเทพฯ ดังนั้น จึงไม่ได้เน้นเพียงการเรียนการสอนตามปกติอย่างเดียว แต่พยายาม แสวงหาข้อมูลและนำเอาความเคลื่อนไหวทางศิลปะของประเทศไปถ่ายทอดให้แก่ศึกษา อยู่ตลอดเวลา

เมื่อถึงการแสดงผลงานประจำปีในงานวันเกิดของเพาะช่าง ซึ่งจะมีกิจกรรมต่างมากมาย เหมือนเทศกาลทางศิลปวิชาการซึ่งจะเป็นที่สนใจของคนในวงการศิลปะทั้งในภาคการศึกษาและ

ภาคธุรกิจเอกชนทั่วประเทศ อาจารย์ก็รวบรวมลูกศิษย์ทุกคนในปีสุดท้าย เดินทางไปดูงานที่กรุงเทพฯ ไปดูงานทุกสาขาที่จัดแสดงในงานวันเกิดของโรงเรียนเพาะช่าง

ขณะเดียวกัน ก็ถือโอกาสที่ท่านเคยเรียนโรงเรียนเพาะช่าง พาลูกศิษย์ให้ได้มีโอกาสเข้ากราบคารวะครูอาจารย์ของโรงเรียนเพาะช่าง รวมทั้งคนทำงานศิลปะที่มีชื่อเสียงของประเทศ ได้รับฟังการสนทนาและได้เห็นผลงานจริงของหลายท่าน ที่พวกเราได้เคยเห็นผ่านหนังสือและสื่อต่างๆในระดับประเทศ ทำให้ได้ประสบการณ์ตรง เกิดความเชื่อมั่น และมีความแจ่มชัดต่อการเตรียมความสนใจตนเองเพื่อการสอบศึกษาต่อทั้งเพาะช่างและศิลปากร

อาจารย์เป็นสุภาพสตรีร่างเล็กนิดเดียว การเดินทางจากราชบุรีไปกรุงเทพฯในยุคนั้นไม่มีความสะดวกรวดเร็วเหมือนอย่างปัจจุบัน อีกทั้งการพาลูกศิษย์กว่า ๒๐ คน ซึ่งจะว่าไปแล้ว ก็เป็นเด็กต่างจังหวัด มีความเป็นบ้านนอก ประสบการณ์ต่อโลกกว้างมีอยู่อย่างจำกัด ทุกอย่างของกรุงเทพฯและเพาะช่างแทบจะเป็นสิ่งแปลกใหม่ที่แต่ละคนไม่คุ้นเคย อีกทั้งเป็นภาระและต้องให้ความรับผิดชอบเป็นอย่างสูงในทุกเรื่องตลอดระยะเวลาที่ลูกศิษย์ทุกคนยังอยู่ในความดูแลของอาจารย์ หากใครเคยจัดการศึกษาดูงานก็คงจะนึกถึงความยุ่งยากนานัปการออก

แต่อาจารย์ก็สามารถพานักศึกษาของตนให้ไปมีประสบการณ์ที่เข้มข้นแตกต่างจากการเรียนการสอนในห้องเรียน มีข้อมูลที่จะเตรียมตนเองในอนาคตดีขึ้น อีกทั้งไม่เพียงเป็นผลดีต่อการเตรียมตนเองเพื่อศึกษาต่อ แต่ได้เห็นด้วยตนเองว่าโอกาสการทำงานและการเข้าสู่เส้นทางความเป็นมืออาชีพต่างๆของคนเรียนศิลปะแต่ละสาขาในโลกกว้างนั้นเป็นอย่างไร

อาจารย์ไม่เพียงทำหน้าที่เป็นผู้สอนวิชาความรู้เท่านั้น ทว่า ส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นผู้เรียนรู้และเดินทางไปสู่จุดหมายของตนเองได้อย่างสุดความสามารถ ตามความสนใจที่มีของแต่ละคน

เป็นการสอนอย่างหนึ่งที่ไม่สอน แต่จัดโอกาสและให้ประสบการณ์ต่อโลกกว้าง ทำให้แต่ละคนได้สัมผัสสถานการณ์ต่างๆจากความเป็นจริงในสังคม แล้วก็สร้างการเรียนรู้ออกมาจากความสนใจอย่างลึกซึ้งของตนเอง.

* บทความนี้เป็นบทความจาก ครูฉีกพริกจ๋า <http://gotoknow.org/blog/livelesson/286324> ในเว็บบล็อก GotoKnow.org ของ สถาบันจัดการความรู้เพื่อส่งเสริมการพัฒนาสังคม โดย ดร.วิรัตน์ คำศรีจันทร์ ศิษย์เก่ารุ่นแรกสาขาศิลปหัตถกรรม วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี อดีตรองผู้อำนวยการ สถาบันพัฒนาสุขภาพอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล ปัจจุบันเป็นอาจารย์ประจำ ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล